

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe un an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULU L.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

O seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Seriile nefranate nu se primesc. — Manuscrisuri nu se retrămit.

Nr. 274.

Sâmbătă, 12 (24) Decembrie.

1887.

Brașov, 11 Decembrie 1887.

Nu putem trece cu vederea una din aparițiile cele mai curioase în discuțiile presei germane, rusești și austro-ungare.

Scim, că Țarul Rusiei cu ocaziunea viziunii sale în Berlin a imputat lui Bismark, că Germania lucră pe sub mână în Bulgaria contra intereselor rusești, că a favorizat suirea pe tron a prințului de Coburg și altele. Presa oficială germană s'a grăbită îndată a declara, că Germania n'a avut nici un amestec în cele ce s'au petrecut pe teritoriul Bulgariei și că documentele pe cari s'a întemeiat acușarea Țarului au fost false.

Destul că de atunci domnesce în Germania considerațiunea, că totă supărarea Țarului a cauzat-o numai debutul prințului de Coburg în Sofia și diarele inspirate și neinspirate din imperiu nu lasă să treacă nici o ocaziune spre a nu declara, că Germania n'are nici în clină nici în mână cu prințul de Coburg, a căruia sorte nu o interesează de loc.

Totodată s'a ventilat și în foile guvernului rusești afacerea prințului bulgar și aceste foi au ajuns la rezultatul, că Germania, vrându-se dea Rusiei o dovadă despre bunele sale intenții, ar trebui să ajute Rusiei ca să gonască din Bulgaria pe prințul de Coburg. O asemenea părere a exprimat nu de mult „Nord“ din Bruxella.

Cererea foilor rusești este adresată Germaniei, ca să înțeleagă aliata ei, Austro-Ungaria. Și n'adeveru în cazul de față se tractează mai mult de atitudinea monarhiei habsburgice față cu Bulgaria și Rusia, decât de aceea a Germaniei. E vorba ca Austro-Ungaria să cedeze cu totul tărâmul în Bulgaria în favoarea politicii rusești și pe cât se pare cercurile bismarkiane s'ar învol cu o asemenea cesiune, numai să aibă pace cu Rusia.

În acest sens este scris și un articol mai nou al „Gazetei de Colonia“, care a fost reproduș și de organul cancelarului.

Se dice adecă în articolul memorat, că părerea diarului engles „Times“, după care Rusia ar pute fi mulcomită decât Austria ar părăsi cauza prințului de Coburg, este *indoiosă*, debrece până acum nici o încercare de a stabili între Austria și Rusia o înțelegere asupra cestiunii Orientului n'a putut reși, din cauză că „ochii ambelor puteri sunt mai flămânți decât poate suporta stomacul lor“.

Pe când cei din Austro-Ungaria uită — adaugă „Gazeta de Colonia“ — că pe timpul congresului de Berlin Bulgaria a fost privită ce o țără ce se ține de sfera de putere rusească, și s'au dat cu ideea de a realiza programul orientat maghiar privitor la libera dezvoltare a popoarelor balcanice sub conducerea austro-ungară, Rusia își aruncă privirile sale la come până la Adria și ar voi să denege Austro-Ungariei îndreptățirea de a se amesteca în afacerile orientale. Într'aceia însă cei din Austria s'au mai treșit. Bulgarilor le va strica, er păcii europene îi va fi spre folos, că libertatea poporului lor a fost încredințată unui turburător de pace orleanist, care nu posedă simpatia bărbatilor și ale femeilor bulgare ca prințul Alexandru.

Ce-i drept se asigură acum, că păreri de mai sus publicate în două organe de frunte ale guvernului german n'ar fi fost inspirate din partea acestuia. Cum vine atunci, că și alte foi mai independente ca „National-Zeitung“ variază totu aceeași melodie?

Astfel a produs mare turburare între marii politici din Pesta un articol al foicei din urmă, în care se provocă „magnații maghiari“, cari au

dat lumii drept dar incidentul Coburg, ca să se retragă pe tristul lor protegiat.

„Pester Lloyd“ citează această provocare la adresa „magnaților unguri“ cu mare mirare, căci nu este cu puțință, dice, de a descoperi măcar un ul, care se fiă încurcat în afacerea Coburg. Făia guvernului unguresc respinge der rolul ce se atribue magnaților unguri, mai ales „după ce numai forțe puțin din acestia se ocupă cu lucruri serioase politice.“

Nu pte crede „Pester Lloyd“, că asemenea spectatorii ar fi ecoul politicii germane, cu tte acestea nu pte înțelege cum este cu puțință, ca organe de frunte în Germania să se găsească în împrejurările de față o plăcere deosebită în a năvali nebunesc asupra prințului Ferdinand de Coburg. Nu înțelege mai departe făia unguresc, cum cei din Germania pot desfășura atata servilism față cu Țarul, pe care această făia îl declară jumătate nebun.

Pericolul, încheie „P. Lloyd“, nu e a se căuta în domnia prințului Ferdinand, ci în poftele Rusiei, ce se opun tractatelor. Ajunge apoi la rezultatul, că politica Germaniei nu pte av nimic comun cu „nebuniile“ presei germane din două cauze: întâi din cauza îndatoririlor ce i-le impune liga de pace, al doilea din cauză că așa ceva nu admite mintea sănătoasă.

Cine pte garanta însă pentru „minteă sănătoasă“ a politicilor din Berlin, decât organele lor cum pretinde diarul pestan, nu mai încetă cu „nebuniile“?

„Unu cuvânt vecinilor noștri Bulgari.“

Sub acest titlu, făia ministerului de externe român „L'Étoile Roumaine“ dela 9 (21) Decembrie scrie următoarele:

Diarele române au semnalat, acum în urmă, un articol apărut în diarul bulgar „Dobrudja“, care se publică din Dobriet și în care provincia noastră Dobrogea e calificată de „țără nenorocită“ și e pe față revindicată.

N'am vrut să relevăm acest apel al unei foi cu totul necunoscute și neînsemnate. Totu așa n'am releva un alt articol de același fel apărut în „Svoboda“ (Libertatea). În articolul său de fond dela 26 Noembrie (8 Decembrie) cetim, nu fără surprindere: „O altă parte a țării noastre (autorul vorbește despre Bulgaria), Dobrogea, fu asemenea privată de drepturile sale politice și religioase.“

„Der „Svoboda“, o scie fiecare, este un organ guvernamental autorizat; este unicul diar ce apare în Sofia sub regimul censurei celei mai severe. Articolul din cestiune, care tratăză afaceri bisericesti bulgare, e subscris de un membru influent al majorității din Parlament. d. D. Petkoff. Dec după părerea acestui amic al guvernului princiar, Dobrogea e o parte a Bulgariei; ea a fost privată de drepturile sale politice și religioase!

Nu vom discuta ađ această țesă mai mult decât curiosă; vom face-o în cazul când confratele nostru din Sofia ar reveni asupra cestiunii. Așteptând, adresăm simplu vecinilor noștri întrebarea: Încercările prin care trece Bulgaria de doi ani încă n'au fost de ajuns pentru a face pe Bulgari să renunțe la revendicări, ce ni se par că aparțin unei epoci trecute fără speranță d'a se reintorci?

Ce folos pot av pentru cauza bulgară asemenea porniri, atât de puțin conforme cu realitatea și neavând nici măcar scusa d'a reprezenta aspirațiile realabile ale viitorului? Nu înțeleg Bulgarii, că a atinge Dobrogea însemneză a sleva cestiunea gurilor Dunării, cestiune vitală și de prima ordine pentru România?

Decă Bulgari țin în realitate a trăi cu noi în raport de amicită și de bună vecinătate, lucru necesar, că vor trebui să renunțe pentru totdeauna la utopia vătămătoare, în prima linie chiar la acelea ce caută a le

urmări. Acesta e chiar în interesul Bulgarilor, cărora ne permitem a le da acest sfat.

Așa sciu „rșplăti“ Bulgarii sângele Doro-banților romani vrsat pe câmpiile Bulgariei pentru libertatea acesteia de sub Turci! Câtă ingratitudine! Der în cele din urmă pte că le va intra în glavă, că n'au de-a face cu Sărbii.

SCRILE DILEI.

„Kolozsvar“ publică un apel cătră ungurii și mai virtos cătră comercianții și industriașii maghiari din Bistrița, prin care acestia sunt rugați să nu se mai rușineze a purta numele unguresc, ce l'au primit în botez, să nu se lase a fi amăgiți de speranță, că decă vor schide de pe firmele lor numele unguresc și îl vor înlocui cu „Iohann“ în loc de „János“, „Carl“ în loc de „Károly“ etc. vor atrage prin acesta pe cumpărătorii sași și vor fi scutiți de mânia ce o au acestia contra Maghiarilor. „Ori dora d-vostă urți pe Maghiari? Vreți să vă lingușiți înaintea cuiva prin germanizare? Vă rugăm — termină apelul — „să nu vă pară rău că sunteți Maghiari. Acesta e o frumoasă măestrie...“ — Cum se potrivește asta „liberalilor“ dela făia bugetară cu sbierele contra numelor de botez de pe firmele nemaghiare?

—x—

În luna trecută s'au estradat din comitatul Sibiuului 249 pașaporte pentru liberă trecere în România pe timp de 15 zile. În dare s'au încasat cu 9680 fl. 62 cr. mai puțin ca în anul trecut aceeași lună.

—x—

Programa gimnasiunii gr.-or. superioare din Suceava pentru anul 1887 publicată de directorul gimnasiunii dl. Ștefan Dracinski cuprinde în limba românească Cântul al IV din Aeneida lui Virgil în metrul original, adecă în hexametre. În anul 1887 au fost ocupați în acest gimnasiu 21 de profesori, er numărul studenților a fost 368 și anume: romani 162, germani 160, dintre cari 116 jidovi, ruteni 5, poloni 29, armeni 5, unguri 2; er după locul nasterii au fost 106 studenți din Suceava, 209 din Bucovina afară de Suceava, 28 din România, 17 din Galiția, 1 din Moravia, 1 din Ungaria, 1 din Turcia. Stipendii au fost de tte 14 cu suma anuală de 940 fl. v. a.

—x—

Industriașilor și meseriașilor din Bistrița li s'a conces, printr'unu conclud al adunării comitatense să cerceteze țergurile săptămânale în totu ținutul comitatului Bistrița-Năsăud. De altă parte s'a primit concludul comunității orășenești d'a se spori la 500 fl. subvențiunea anuală de 300 fl. ce se dă bisericei gr. cat., și d'a se da o subvențiune de 50 fl. pe an bisericei reformate.

—x—

Proprietățile statului dela Deva s'au luat din mâna arendașului, plăindu-i-se pentru acesta o despăgubire de 50,000 fl. Despre folosirea ulterioară a acestor proprietăți s'au răspândit diferite șgomote. E probabil că se vor coloniza cu Ceangăi. — Negreșit în scopul maghiarisării, der au greșit adresa maghiarisatorii. După ce le lasă gura apă nu vor păpa!

Zarand, 9/21 Decembrie 1887.

Investigațiunea parlamentară ordonată în cauza alegerii de deputat dietal din Baia de Crișiu dela 17 Iunie n. anul curent s'a terminat er. Comisarul [Zoltan Török în 11 l. c. s'era a sosit la Baia de Crișiu. Efectuirea acestei investigații a durat 9 zile și anume din 12 până inclusive în 20 Decembrie a.c. S'au ascultat peste 300 de martori. Protocolul de investigațiune conține 71 de cote. Din partea petenților a participat la investigațiune: Ioan Popovici Desseanu adv. din Arad, Vasile Damianu protopopu din Brad și mai în urmă Teodor Popu adv. din Baia de Crișiu. Ascultarea martorilor s'a făcut în localitățile judecătorești de cerc din Baia de Crișiu. În urmă s'a făcut și ocultațiunea localităților și a terenului de alegere, despre

ceea ce comisarul și-a luat nota, avându-se raporte dietei în detaliu despre toate.

După această investigație cercul pare a fi mai liniștită, deși cercetarea nu s'a efectuat cu rigore și neparțialitate dorită. Clica Márkossy-Mihalovits a fost foarte cruțată și i s'a dat ocaziune d'a influența pe unii dintre martori, dintre cari, după părerea generală multă oră fi jurat și fals.

Adevărat, că fasiunile martorilor, mai cu seamă la unele împrejurări mai secundare, sunt diferite și nu este ușor a scote din ele faptele adevărate întempletate, aceea însă este constat: 1) că candidatul Truța cu nedreptul a fost provocat din partea presedintelui de alegere Imets să și justifice dreptul de alegător, care nejustificându-l, presedintele a publicat alegătorilor deciziunea, că voturile date lui Truța le va considera de nevalide, le va nimici și ca pe Holaki îl va declara de ales și atunci, când Truța ar avea majoritate. 2) că nenumerații alegători au fost împedcați în exercitarea dreptului de alegere și votare; 3) că Truța ar fi căpătat majoritatea voturilor, decât alegerea ar fi decurs liber; 4) că prescrierea legii, cu privire mai cu seamă la orele fixe ale începerei și finirea votului de alegere nu s'au respectat; 5) că comuna Baldorini n'a fost admisă la votare în ordinea con unelore stabilită, pre cum nici comuna Mesteacăn. Punctele 4) și 5) sunt dovedite altcum și cu actele de alegere.

Nu vom să prejudicăm deciziunii comisiei judiciare a dietei, care are să se pronunțe în această cauză, atâta însă totuși fiă-ne permisă a constata, că sunt motive suficiente pentru nimicare.

Nu mă pot estinde în detaliu la descrierea fasiunilor martorilor, între cari unele sunt caracteristice forte. Cum sunt informati actele acestei cauze mai târziu toate vor fi date publicității.

Nu pot lăsa, să nu amintesc, că Imets Ignacz, presedintele de alegere, citat fiind în vintea comisarului s'a prezentat cu o scrisoare în mână și de pre aceea voia să cetască răspunsurile la întrebările, cari i se vor pune; însă muștrarea conștiinței și mulțimea întrebărilor în așa contuziune mare l'a adus, încât îi tremura hârtia în mână ca frunză, și nu mai putea să cetască nici să răspundă vre-unu cuvânt la obiectul cum se vede, până ce nu s'a rugat de comisar să-l lase să eșă afară din cauză naturală, în fapt însă ce se se răcorască și să se mai convorbescă cu atot-puternicul protopretore Márkossy.

Atât la alegere, cât și la cercetare, cu multă părere de rău a trebuit să observ, că — atari ocaziuni, sub stăpânirea ungurească, așa după cum se eșută și se supravegiază executarea legilor la noi, ca și anume, în partea cea mai mare, sunt în delavorul moralității publice. Caracterele omenilor espusi la atâtea tentațiuni se debilitază, degenerază, și numai puține sunt cari se întăresc și se oțlesc.

Suntem curioși, că după atâtea sguduiri și frământări, ce va dice comisiunea competentă, când la noi în cele politice scim cu ce măsură se măsură dreptatea. Vederemo!

Șercaia, 18 Decembrie 1887.

Stimate Domnule Redactor! Vădându că în prețuita foia ce dirigiați, așa dîcîndu mai din toate părțile se raportază scrieri despre bătăliile ce le suferă poporul sub cărmuirea unor ampoiați îngâmfați, numai din jurul acesta nu se aude nimic, ca și când aci ar fi mulțămirea cea mai mare între popor, cu toate că persecuțiunile sunt zilnice, și vădîndu că cei mai chemați ca mine s'au nu sunt informați, s'au neglijă de a infera

nedreptățile ce ni-se fac, îmi permit a aduce unele cazuri concrete spre a se da publicității:

Este știut tuturor, că până de curînd în comitatul Făgărașului ampoiații atât dela forul juridic cât și politic — cu prea puțină excepțiune — erau din sinul acestui comitat, toți Români de origine, și cu deosebire în cercul Șercaiei au funcționat tot numai ampoiați români, pentru că în acest cerc nici nu sunt alte națiuni și așa atât partea juridică, cât și cea politică a fost condusă spre cea mai mare mulțămire a populației de aci.

Ce se veți însă? În anul 1885, pre când și-a început „Kulturgyletul“ activitatea sa cu deadinsul, pre atunci s'a cercat chiar și la noi, în Șercaia, a se căpăta membri cu o listă de subscriere, însă nu și-a putut ajunge scopul, căci Românii de aci știu totă „bunătatea ungurească“ câtă este de dulce! și de aceea se feresc pre cât se poate de or-oe promisiuni unse cu miere, prin urmare „Kulturgyletul“ nu a putut prinde rădăcină la noi.

Și care a fost urmarea? Acea că nu mult după aceea s'au delăturat mai întâi ampoiații dela pretură, apoi pre incetul s'au schimbat cu totul și cei dela judecătoria, și s'au înlocuit la ambe oficiile tot numai cu maghiaroni, și ați ne-am pomenit că decât vom ceva la judecătoria s'au dela pretură, acesta numai în limba maghiară o putem face, și incusele s'au plânsorile nici că se primesc altcum, și mai totu-deuna nepricepîndu partidele limba maghiară se întempletă, că se aduc sentințe de să te apere Tatăl cerului.

Până nu eram tractați astfel, treburile mergeau de tot bine, căci cel puțin făcăruiă ti era iertat a se plînge la judecătoria în limba sa, desfășurînd și necasurile ce-lu apasă după starea lor; ați toate acestea sunt sistate, căci s'au pedepsit cu arest și bani nu numai învățătorii și omeni mai inteligenți, ci chiar și preoți, cari s'au încercat a face la câte un biet om săracu câte o cerere s'au arătare simplă atât la pretură în cauze administrative, cât și la judecătoria în cauze de abatere, și s'au oprit strajnic înaintarea de recuse compuse în comună de câte un învățător s'au preot în lavorea interesatului, fără de nici o taxă, ci puru numai spre ajutorarea săracilor, cari nu pot plăti pre avocatul.

Așa suntem tractați noi sub stăpânirea d-lui jude r. cercul Gál Domokos, care, ca fost sub-jude r. cercul în Făgăraș, fu transferat la noi și cât ce a luat pînă în mână a și început a pedepsi pe bieții poporenii fără cruțare, și mai cu seamă pe inteligența română, carea nu a voit a i da votul la alegerea sa ca membru în comisiunea municipală (veți „Gazeta Trans.“ No. 108 din 1887). Mai cu seamă își varsă furia persecuțiunilor sale asupra preoților învățătorilor și altor Români cunosători de carte, cari au făcut câte un recurs la poporenii lor și i-au ajutat apelîndu câte o sentință ce era de tot asupritore și netemeinică. Acești inteligenți cu tragere de inimă pentru popor au fost trași în cercetare eriminală și pedepsiți aspru!! Er poporenii li sa demandat, ca de aci înainte, care voesce a incusa să se prezenteze verbaliter cu incusa la judecătoria, unde trebuie apoi să vorbescă unguresce cu „Măria sa“ d-lu județ Gál. Bieții omeni vădîndu acesta, mai bine rabdă cu daun și sedă acasă.

Gál Domokos însă se fălesce că elu a adus pacea în acest cerc, și cine nu-l cunosc pre Gál poate să-l și credă. Noi însă dîcem să ferescă Dumneșu de asemenea pace!

Apoi vai de sentimentul de dreptate cu care își implinesce acest Gál oficiul s'au. Observarea legii se

pare că d-nul o consideră în unele casuri numai ca ceva lateral. Voiu aduce câteva casuri:

S'a întemplet că o partidă a incusat la oficiul comunal în S. pentru o sumă de bani în cauză bagatelă, la ziua de pertractare înfățișându-se numai incusatul, s'a adus sentința în merit, adică contumacială. La două trei luni după aducerea sentinței de sus, totu acel incusator și totu pentru pretensiunea de sus a incusat din nou la judecătoria, adică la d-lu Gál, și acesta în „energia“ sa, fără a mai cerceta starea cauzei, aduce sentința și de judecă pe incusatul fără ca acesta să fi ascultat. Numai în urma recursului a putut scăpa bietul om.

Totu d-l Gál a adus și următoarea sentință ciudată: Dómna X a fost incusată de diurnistul Krisan Miklos, — care de er-alaltăer fabrică la buchile lui Gál Domokos — cum că a vătămât onorea servitorei lui Krisan — de origine Țigancă — și fără multă vorbă faimosul Gal — ca „Koma“ alu diurnistului s'au — aduce scutița și de judecă pe o femeie onestă și cultă la arest personal de 10 zile și 5 fl. pedepsă (!!) fura a ține semă la contra doveșile produse.

Veți bine, în urma recursului s'a anulat sentința d'er vașă și buna reputația a persoanei inteligente față de o neorustică este vătămăta.

Mai mult: un notaru, anume Moldovanu Miklos, încă din 2 Decembrie 1887 a fost incusatu pentru crima de „lasa maiestate“ în grad „superlativ“, pentru falsificarea jurnalului de bani alu comunei Perșiani și pentru altele, atât la judecătoria din Șercaia cât și la pretură. Și ce s'a întemplet? — Până acumu nimic! Ba pretura a investigat starea lucrului la fața locului, ascultîndu martorii, și s'a constatat realitatea faptelor prin jurămintele a 8 martori, cu preotul Popa Inținu în frunte; și cu toate acestea — se înțelege, omul lui Gal fiind — acest notaru, care nu de mult a fost destituitu totalu din postul de vicepretore pentru abusu de potestate oficiosa, (estrada de pasporțe false) se mai suferă și ați în oficiul s'au de notaru și magistrtru de postă. Nu scim decât și direcțiunea r. de postă din Sibiu are cunoscînța despre acesta, [d'er sigur este că acest notaru și-a perdatu totă încrederea la popor.

Aceste și multe altele sunt măsurile de „drepitate“ ce se făuresc la noi însă poporenii noștri sunt îndelung răbdători și suferă în speranța că d'ora vor veni odată timpuri mai bune și pentru noi.

Unul din stinul poporului.

Sindu, 18 Decembrie 1887.

Onorate Domnule Redactor! Considerîndu serios și fără de nici o preocupățiune s'orte învățătorilor români, și cumpîndu cu deamăruntul toate prigonirile ce aceștia au a le îndura — ați într'o formă, mîne n'ralta — își vine a crede, că d'ora numai ei sunt meniți de providința a fi obiectul tuturor necazurilor și a suferințelor.

Persecuțiunile, ce contrarii limbei și națiunii noastre le eșercăza contra bravilor noștri anteluptători, neajunsurile ce le suferă aceștia, petrucă cutază a grăi adevărul, care strălucesc ca lumina soarei — sunt grele pentru totu natul român, d'er pentru învățătorul român ca luminător alu poporului sunt și mai apăsătoare.

În 20 Noembrie a. c. prin o citațiune dela oficiul pretorialu din Turda fui provocat, ca sub pedepsă de 5 fl. pe ziua următoare să mă prezentez înaintea subserisului d. protopretore — unde la timpul hotărît mă și presentau.

Nici unu trăsnetu nu m'ar fi surprinsu mai tare ca

(*) FOILETONU.

„PĂRINȚII PATRIEI“.

— Epopea —

- Am dîșu cumcă multe rele asupresc bietul popor,
160. Contribuțiunea-i multă și puțin venitul lor.
- Și n'radeveru multe rele sbiciuiesc pre muritorii
- Aici în această lume, și cugeti adeseori,
- Că pentruce le concede Providința nepetrusă?
- Din o cauză pre 'ntelēptă dinaintea noastră-ascunsă!
165. Decă relele și lipsa ar fi eschise din lume,
- Și ar domni prisosința aici pe pământu anume,
- Ce ar fi atunci de omeni? Ar deveni imbuibați,
- Avîndu toate 'n prisosința ar trăi pre desmerdați...
- Măncîndu și bîndu fără cumpētū s'ar îngroșă la [cerbice,
170. Și plini de temeritate autorității-ar dice:
- „De acum îți dau de știre, ca să nu 'mi demanți [mai mult,
- Că de nimene în lume eu în veci nu mai ascult!
- Totă ordinea din lume la momentu ar inceta,
- Beșivii pe vîrfu casei... s'ar urca și-ar injura...

175. Și petrecîndu fără grije și fără nici un suspîn,
- Ore n'ar perde cu toții și sublimul lor destin?
- Fiind sedus în continuu de acel vechiu șarlatan,
- Ore n'ar cădea cu toții jertfa rēului Satan?
- Providința chiar dispune pedepse sbiciuitoare,
180. Ca omenii să cunoscă cursa cea înșelătoare,
- Ce cu multă viclenia o întinde duhul rēu,
- Nisuiindu se a prinde pe omeni în lațul s'au.
- Însă sfînta Providința, din cauze forte fundate
- Pre omeni ea înzestrat'a cu deplină libertate:
185. Așa pot ei să primescă o remunerațiune,
- Orl o forte grea pedepsă cu fapta 'n proporțiune.
- Scim cumcă mașina țerei după lege se 'nvêrtesce,
- Și-amu mai dîșu noi cumcă legea rēsplătesce-orl pe- [depesce;
- Scim cumcă judecătoria au o sfîntă datorința
190. Ca să pedepsescă rēul încātu le stă în putința.
- Din aceste pre firesce urmēză o întrebare,
- Grandiosă și cumplită, câtu Himalaya de mare:
- Pentru ce concede legea, ca monstruoșă beșia
- Să comită-atâtea rele, atâtea anomalii???
195. Pentru-ce nu o jignesce prin pedepsă grea amară,
- Ca să nu producă-atâtea desastre grele în țēră?
- Astă întrebare naivă, firēscă însă, veți bine,

- Multe controverse are, multe dileme conține...
- Ne voindu să mai producemu vr'o digresiune mare,
200. Vomu răspunde indirecte la această întrebare:
- Toate legile din țēră sunt unu productu omenesc,
- Nu pot fi d'er perfecte, e unu lucru pre firesc.
- Dup'astă digresiune să revinū er la obiectu,
- Și tema lucrării noastre să o propunem directu.
205. Câte oficii sublime, căți iluștri demnitari,
- Bărbați erudiți, cu carte, toți au datorințe mari
- Speciale, d'er în fine toți au nobila onore,
- Cumcă legile din țēră să le țină în vigore.
- Și fiindu că pîn'acuma am vorbitu multu despre lege,
210. Nu vă fi de prisos d'er, de vomu voi a direge
- Întrebarea mai departe anume despre-ai ei sor- [ginți!
- Unde 'și are ea isvorul? — La ai Patriei Părinți!
- Aceștia toți cu toții-să provēquți cu-o misiune
- Nobilă și strălucită; prin a lor discutiune,
215. Crează legile țerei, și supreme Maiestate
- Decă le sancționează, legile sunt promulgate.
- Destul arum despre lege, despre originea ei,
- Și să vorbim mai departe de părinții patriei.
- Ei sunt deputații țerei, se numesc și ablegați,

acusarea ce mi se dădă spre cetire de către d. proto-prefore. Etă cuprinsulă acelei acuzării:

1. Că frecventându în anii trecuți mai mulți elevi maghiari scôla noastră română din locu, i-așu fi instruită că Maghiarii s'au nutritu la începutu la lapte de căne.

2. Că așu fi ținut în publicu, că religiunea unitară este păgână, că D-șeu nu are scire de ea și nu este în-temeiată de Isusă Christosă, ci de unu omă nebușu (egy aolond ember alapította).

3. Că eu séménă cértă între conlocuitorii acestei comune (Români și Unguri) și că aceștia numai pentru mine nu potă laolaltă trăi în armoniă frățească.

Mai departe mi-se impută, că adunându poporul în mai multe rânduri la scôla i-am cetitū romanul „Horea“, care ocașiune încă o amfolorit' o totdeuna numai spre a agita românimea contra Maghiarilor; în fine se pretinde, că s'eu pedepsitū după meritū și permutatū dela docentura acésta. Și apoi lucrul celū mai de miratū pentru mine era, că spre dovedirea tuturor punctelor acestora acuzatorulū privatū alū meu se provocă la 4 martorii oculari.

După acésta urmă răspunsulū meu și ascultarea martorilor.

Eu știindu-mă cu totul nevinovatū, respinseiu tôte punctele afară de cetirea romanului „Horea“, însă nici acésta după cum m'au fostū denunțatū răutăcioșii calumniatori, ci precum în adevărū s'a și întâmplatū, că a-decă: „înainte de asta cu trei patru ani avându-lū — l'am și cetitū — cei dreptū, d'eu nu cu intențiunī agitatōre, nici poporului adunatū anume spre acéstu scopū; aflândū însă după aceea din țiare oprirea lui, l'am și prăpăditū.

Martorii aduși contra mea încă nu puteră ajuta acuzatorilorū ou nimicu, pentru că acuzarea nu le-a fostū dréptă.

Așa pe baza protocolului de investigare în a căruia cuprinsū se reogîndeză tótă nevinovăția mea. dela locurile mai înalte fui mai târziu achitatū, făcându-mă atentū, ca pe viitorū s'eu mă reținū de orice agitațiunī religioșe și naționale.

Puțin dintre cetitorii noștri ar fi aplicați a crede, că autorulū acestorū bălecării aerușinate ar fi vr' unū Românū și totuși e așa; căci cătu luai în mână scrisōrea denunțatōre mă convinseiu pe deplinū, că ea este productulū subnotariului Ioanū Cadarū ca autorū, și scrisōrea mânei sale proprie subscrisă de unū „tândală“ ca autorū, care nici că e în stare s'eu pricépă cuprinsulū a-acelei acuzării, ci numai îl folosiră ca instrumentū.

Etă D-le Redactorū! dela unū Românū — precum d-lū subnotarū Ioanū Cadarū pretinde a fi — ce trebuie s'eu îndurămū noi; densusulū prin nisce minciuni eșite din inimă răutăcioșă s'a truditū a mă neferici, d'eu scopulū lui mărgavū nu și l'a ajunsū, Dumnezeu nu i-a ajutatū, pentru nevinovăția mea.

Cu tôte că eu așu avea a da publicității câte slăbiciunī tôte comise de densusulū — cari li pătēză caracterulū naționalū — d'eu la așa ceva nu mă lasă conștiința mea de Românū, ci lasū ca pedepsa faptelorū lui s'eu-lū ajungă, mai curendū ori mai târziu.

Aceea însă mă rogū, ca întâmplarea acésta, chiar în interesulū cauzei, s'eu binevoitū a o da publicității, ca onoratulū publicū cetitoriu s'eu și cunoșcă omenii s'ei și pe viitorū s'eu scie cu cine are de a face.

Ioanū Peșteanu
învătătorū în Sindu.

Sciri polițienesci. Cu ocașiunea tērgului de așu, șilerulū Constantinū Davidū din Sămpetru a furatū lipsca-nului de aci Riesenberg unū șalū de femeie. Făptuitorulū fū prinsū și predatū judecătōriei penale.

Așu diminețā s'a confiscatū o cantitate mai mare de vênaturī, epurī, căprioare, găinuși, fiindū că posesorulū lorū n'a pututū arăta certificatulū prescrișū.

Datorințele bunului învățatorū ca educator.

— Studiu pedagogicū. —

(Fine).

III. Învătătorulū elementarū caută s'eu fie în urmă cu școlariū s'ei unū copilū!

Acestū simțământū de copilū trebuie s'eu-lū arate elū:

a) *In veselie copilărescā.* Acésta se cere cu atātū mai vērtoșū, că pruncii în tōtă vremea suntū veseli. Motto alū lorū e: *veselia.* Și decā câte-odată ei suntū siliți prin ordine și lege la oșei-care serioșitate: serioșitatea lorū nu e altceva, decâtū unū rîșū ținutū. Și decā ne uitămū cu atențiune la unū copilū de etatea acésta, îndată observămū, că elū mai cu plăcere acolo se asociază, unde se petrecū glume plăcute și risuri homerice.

Deci decā vremū s'eu fimū învățătorii acestorū temperamente veseli, caută mai întēiu s'eu ne însușimū natura lorū și s'eu ne petrecemū cu dēnșii: căci așa de sigurū vomū câștiga simpatiile lorū!

Unii dintre frații învățatorū vorū dice: „acésta e ușorū de ținutū, însă greu de făcutū.“ Și aceia vorū ave tōtă dreptatea, deorece aici se adună mai mulți factori împiedecători 1. e. temperamentulū învățatorului, o nefericire orecare ori griji familiare, orecare morbū, indispozițiune etc. Da, sub atarī împrejurări e cu greu, în-tr'adeverū cu greu, d'a pași în acordū cu veselele naturi ale micilorū și naivilorū omenī! Căci bărbatului, carele e în mijloculū unei vieți serioșe, ba pōte e și capulū unei familii, nu-i vine totdeuna pofta d'a sta cu urechea la dōga ceterii!

Cu tôte acestea însă s'eu cere dela unū învățatorū elementarū, că s'eu nisuiască d'a ajunge la acéstu caracterū veselū de copilū: *prin privire și purtare, prin cuvēntū și tonū.* Numai acélū învățatorū va fi adevēratū învățatorū, carele va fi copilū față de copiii s'ei într'acéstu înțelesū. Veselia copilărescā își are isvorulū în inimă și numai în inimă caută s'o pōrte și învățatorulū. Ea trebuie s'eu fiā tonulū principalū alū caracterului s'eu. b) *In iubire copilărescā.* Copii dela 6—7 ani aratā de regulă față de persoanele necunoscute orecare sfielā, carele însă pre locū dispere, îndată ce străinulū vorbesce cu ei în modū pretinescū. Cu puține excepțiunī, pruncii aratā și cătrā noi aceeași sfielā — la prima oră, când suntū conduși în scôla. D'eu acésta neîncredere și nealipire dispere într'a doua ori a treia și, îndată ce micuții observă, că învățatorulū îi iubese.

Natura lorū stă tōtă în iubire. Și deorece ei până acum au fostū legănați în brațele iubirei, e o recerintā nedispensabilă, ca ei s'eu iubescă. Acésta iubire se manifestă reciproc și între dēnșii, decā nu cumva îi despărțese mândria casei, a rangului ori chiar a banilor. Ei din natura lorū nu prea facū deosebire între avutū și proletarū, între frumosū și uritū.

De multe ori am vēdūtū pre acéști micuți îmbrățișându-se și sărutându-se. Și decā se nasce vre-o cértă între doi, și merge lucrulū până acolo încātū e vorbă de pālmi: *facăra mâinii se stinge iute, pre cătu de iute a erupțū și rășboiulū.* Se'ncheie pace, d'eu de rășbunare nu-i nici vorbă!

De câte-ori am vēdūtū eu căși împartū pânea de diminețā; de câte ori am vēdūtū născendū-se o adevēratā emulațiune, când e vorba d'a împrumuta cutărui-va școlarū d. e. o cerusă. — Cătū de iute se ajută ei unul pre altulū, când d. e. unulū nu gășese de grabă pasagiulū dintr'o bucată de cetire etc.

Ferice d'eu de învățătorii elementari și ferice de micuții noștri școlari, când sufletele noastre se'ncăldescū de-o atare împărșelā, iute iutelā și uitātōre iubire! Pruncii toți suntū nesce inime nevinovate, n'au intristatū pre nime, și nici pre noi nu vrēu s'eu ne intristeze. Și decā acésta iubire ne va înfăcără și pre noi, de sigurū nu ne va lipsi paciința, carele este una dintre principalele calități, ce trebuie s'eu întrunescă bunulū învățatorū!

Hordou, 1887.

Dascalulū: Iuliu Bugnariu.

Concursū. La premiulū de 10 fl. v. oferitū de pa-rochulū *Victorū Popea* din Satulungū pentru elabor: rea teme de cuprinsulū:

„Ce este învățatorulū? Chiemarea cea înaltă a lui și stima ce i se cuvine din partea omeniei.“

Subsemnatulū birou deschide prin acésta concursū cu termiulū până la 9/21 Martie 1888.

Elaboratele ce vorū intra la acéstu concursū au s'eu întrunescă următōrele condițiunī:

- Tema s'eu fiā lucrată în formă de cuvēntare.
- Stilulū s'eu fiā cătu s'eu pōte la înțelesulū poporului.
- Fiecare temă s'eu fiā însoțită de unū motto.
- Numele autorului va fi cuprinsū într'unū plicū sigilatū, care va purta d'asupra motto teme.
- Tema s'eu fiā scrisă de mână strejnā.
- Lucrările nepremiate se vorū retrimite la cererea autorilorū lorū; necerendū-le dēnșii, pliculū s'eu va arde și elaboratele lorū se vorū păstra în archiva bibliotecii reuniunei.
- Dreptulū de proprietate asupra teme premiate rămāne alū autorului ei, carele pentru divulgarea ei în poporulū nostru este obligatū a o publica într'unulū din jurnalele române din patrie și rugatū după aceea a o rețipări în broșurī.
- Reflectanții au a-și trimite elaboratele lorū până la termiulū amintitū la președintele despărșământului I alū reuniunei învățatorilorū români din districtulū Brașovului *Ioanū Dorca* în Satulungū (Hosszufalu). Satulungū, 1/13 Decemvre 1887.

Ioanū Dorca
președ.

Nicolau Bărsănu
secretarū.

Convocare! P. T. Domni membri ai Asociațiunei de anticipatiune și creditū „Hațegana“ (corespundendū resoluțiunei onoratului Tribunalū reg. ca forū comerciātū Deva din 9 Decemvre a. c. Nr. 5515 ex. 1887) suntū invitați a se presenta s'eu în persoană s'eu prin plenipotențiați la adunarea generală suplimentară ce se va ținea la 21 Ianuarū 1888 la 10 ore a. m. st. n. în casa D. B. Popoviciu în piața Hațegului.

Obiectele de tractare suntū:

1 Intregirea §- 47. din statute în conformitate cu art. de lege 37 din 1875, §. 305 306 și art. de lege 60 din 1881 §. 115.

Hațegū, la 20 Decemvre 1887.

Mihailū Bontescu
directorū

Ioane Tocaciu
secret.

Ultime sciri.

Din Brody se scrie cătrā „Neue fr. Presse“: Din Rnsia sudică se înaintēză mereu trupe prin Zdobonovo, Kovel și Brest cătrā Posenia. Suntū cu deosebire regimente de cavaleriā donică și caucasică, dintre care unulū a rămasū s'eu nțărescā garnisōna din Brest, unde totodată se adunā provisiunī. În Dubno s'au înființatū la garā mari depozite de orđu pentru scopuri erariale și se construescū grămești de forțe considerabile cantități de orđu.

„Națiunea“ din Bucuresci scrie: În ședința intimă a majorității ținută alaltă-serā la senatū, primulū ministru a cerutū majorității lorū unū creditū de peste 80 milioane lei, dintre cari 60 milioane pentru ministrulū de rășboiu și peste 20 milioane pentru noue drumuri de ferū strategice. D. Ionū Brătianu a declaratū că unū rășboiu e cu neputință de înlăturatū.

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a Gaz. Trans.)

BELGRADŪ, 23 Decemvre. — Șcupcina a decisū a recomanda guvernului ca s'eu desființeze din motive de economiā legațiunile sērberī dela Roma, Berlinū, Londra, Parisū și Atena. Risticū a promisū că va lua în considerare decisiunea Șcupcinei la compunerea budgetului.

BERLINŪ, 23 Decemvre. — Esperōrările țiarului „Kölnische Zeitung“ în contra prințului de Coburg se asigură că nu suntū făcute în urma unei inspirațiunī oficiōse.

VIENA, 23 Decemvre. — Cercuri.e politice de aici nu sciu nimicu despre aceea că eabinetulū rusescū ar fi făcutū împărșăirea, cum că dislocarea și concentrarea trupelorū rusesci în Polonia rusescā s'a terminatū.

DIVERSE.

Ginerele lui Sadi-Carnot — Din Parisū i se scrie țiarului „Budapester Tagblatt“: „Între cei condamnați la mōrte, cari astēptā grație dela noulū presidentū alū republicei, se aflā în închisōrea din Dijon unū asasinū cu numele Chomot, care a jefuitū și ucisū pe unū tovarășū alū s'eu de călătorie. Și chiar procurorulū din Dijon Cunisset-Carnot, ginerele lui Sadi-Carnot, a pledatū cu o logică siluită și a cerutū ca asasinulū s'eu fiā ucisū. Ce va face acum presidentulū republicei? Compromite-va elū pe ginere-s'eu, grațindū pe Chomot? Ori, pentru plăcerea ginereului, își va scāldea mâinile în sânge pentru prima dată? Ah! într'adeverū pentru unū președinte alū republicei e o mare nenorocire a avē unū ginere.

Editorū și Redactorū responsabilū Dr. Aurel Mureșianu.

220. Ei țera o represintă și ei suntū îndatorati, S'o conducă și s'o drégă, după dreptate, firesce. Adunarea lorū intrégă „dieta țerei“ se numesce. Ei își ținū a lorū ședințe în casa țerei vestită, Sala unde ținū ședința parlamentū este numitū.
225. Așadēr în dieta țerei și în alū ei parlamentū, Se adunā deputații; aici punū ei fundamentū Politicei domnitōre, ce însemnā o direcțiune, Ce afacerile țerei bine s'eu rēu le dispune. Guvernulū în ori-ce țērā este dātatorū de tonū,
230. Guvernulū chiar și în dietā încă face mare svonū. Sub guvernū se înțelege după specialitate Bărbați puși în fruntea țerei cu înaltā demnitate. Ei frēnele guvernării în mâinile lorū le ținū, Prin urmare-sū responsabilī pentru al țerei destinū.
235. Potestatea lorū înaltā în una se limitēză: Singuri lege nu potū face, pe ei dieta'i controlēză. Au ministrii însă 'n dietā o mare întrurintā, Deși nu domnesce 'n tōte a lorū propriā voință. Când se discută o lege, se născū multe cortoverse.
240. Fiindū dieta împărșită între partide diverse; Dintre aceste partide douē suntū mai renumite, Care sunt sie-și opuse, „drēpta“ și „stānga“ numite. Partida drēptā în dietā e partida „domnilorū“,

- Ērā partida cea stāngă represintă pe „poporū.“
245. Drēpta darā e guvernulū, de comunū este mai mare, — Pentru că și mâna drēptā decâtū stānga e mai [tare — Și fiindū că vre-o lege conține mai multū favorū Pentru „domni“, pentru ministri, ērā bietului poporū Prescrie marī datorințe și povară grea dispune,
250. Și atunci partida stāngă la acésta se opune, Se opune, protestēză fără de nici o sfielā (?) Din care causă se dice și „oposițională.“ Suntū și-alte partide'n dietā, care tōte, multū, [puținū, Cu partidele numite divergēză s'eu convinū.
255. Acum cerū atențiune: s'a adusū spre discutare Anumitū proiectū de lege de-o importanță mare! Deputații-sū toți de față, în dietā e mare svonū, Ministrii ședū pe fotele de purpurā și visonū. În galerii o mulțime de domni mari și de poporū,
260. Suntū curioși s'eu audă ceva despre sōrtea lorū.

(Va urma.)

Cursul la bursa de Viena
din 22 Decembrie st. n. 1887.

Rentă de aur 5%	96 80	Bonuri croato-slavone	101.—
Rentă de hârtă 5%	80.80	Despăgubire p. dijma de vin ungh.	98.50
Imprumutul căilor ferate ungare	148 50	Imprumutul cu premiu ungh.	118.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ungh. (1-ma emisiune)	98.—	Losurile pentru regulara Tisei și Segedinului	121.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ungh. (2-a emisiune)	—	Renta de hârtă austriacă	76.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ungh. (3-a emisiune)	109.—	Renta de arg. austr.	79.67
Bonuri rurale ungare	101.70	Renta de aur austr.	107 75
Bonuri cu cl. de sortare	101.50	Losurile din 1860	132.—
Bonuri rurale Banat-Timșuț	100 25	Acțiunile băncii austro-ungare	860 —
Bonuri cu cl. de sortare	99 75	Act. băncii de credit ungh.	270.75
Bonuri rurale transilvane	102 —	Act. băncii de credit austr.	269.50
		Argintul — Galbini împărătesc	6.03
		Napoleon-d'ori	10 06
		Mărci 100 imp. germ.	62.30
		Londra 10 Livres sterlinge	126.30

Bursa de București.

Cota oficială dela 6 Decembrie st. v. 1887.

	Cump.	vând.
Renta română (5%)	93 1/2	91 1/2
Renta rom. amort. (5%)	96—	97—
convert. (6%)	91—	92—
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	34—	36—
Credit fonc. rural (7%)	105—	106—
" " " (5%)	91 3/4	92 1/4
" " " (7%)	103—	104—
" " " (6%)	96—	97—
" " " (5%)	87 1/2	88 1/2
Banca națională a României 500 Lei	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	—
" " " Națională	—	—
Aur contra bilete de bancă	14. 1/4	15.—
Bancnote austriace contra aur.	2.03	2.04

Cursul pieței Brașov

din 23 Decembrie st. n. 1887.

	Cump.	Vând.
Bancnote românești	8.44	8.46
Argint românesc	8.40	8.43
Napoleon-d'ori	10.03	10.05
Lire turcesc	11.26	11.30
Imperiali	10.26	10.30
Galbeni	5 90	5.96
Scrisurile fonc. » Albina » 6%	101.—	102.—
" " " 5% " "	98.—	99.—
Ruble Rusești	108.—	109.—
Discontul	6 1/2—8% pe an.	

Publicațiune

de licitația și totodată de pertractare a ofertelor!

Luni, 30 Ianuarie 1888 st. n. 9 ore a. m. se va ține în sala cea mare a Reuniunii industriale din Brașov, strada Caldărarilor Nr. 518 licitația verbală, pentru vânzarea fostelor realități ale lui Georg Türk, cumpărate de Cassa-generală de păstrare din Brașov, (Kronstädter allgemeine Sparkasse) și anume vânzarea, la care se vor primi și oferte în scris (sigilate).

1. A fabricii de hârtă din Blumena, șoseua laterală dimpreună cu dreptul pentru folosirea și puterea apei cu prețul de strigare de 28,000 fl.

2. A celor 7 căsuțe pentru lucrătorii dimprejurul fabricii, cu prețurile de strigare, cari se pot vedea între condițiunile de vânzare.

3. A 3 holde situate înaintea fabricii (parte comasate) cu prețul de strigare de câte 150 fl. eventual 500 fl.

4. A morii pentru măcinatul lemnului dela Timișul de jos dimpreună cu dreptul pentru folosirea apei și a puterii acesteia cu prețul de strigare de 5000 fl. și

5. A puii ce se află în apropierea celei din urmă, situată în Valea Mamba cu dreptul pentru folosirea apei și a puterii acesteia cu prețul de strigare de 1000 fl.

La acesta pertractare de vânzare se invită doritorii de a cumpăra, cu aceeași observare, că 2/3 adică două din trei părți ale prețului

de cumpărare pot rămânea ca ipotecă asupra realității (obiectului) cumpărate cu dobânda anuală de 6% — și că toate celelalte condițiuni de vânzare, resp. ale licitațiunii și ale pertractării ofertelor se pot vedea în orele de oficiu înaintea prânzului în localul cassei generale de păstrare din Brașov.

Brașov, 17 Decembrie 1887.

Cassa generală de păstrare — Brașov.
(Kronstädter allgemeine Sparkasse.)

1—3

Carne de vită

bună, prospetă, bine cântărită,

se află de vânzare de astăzi încolo numai cu

32 cr. unu Kilogramu,

asa der cu 4 cr. mai efină, ca în ori ce altă măcelărie.

Pravalia de sub casa sfatului, piața mare, a lui

STEFAN BUREȚIA,

măcelar.

Publicațiunile „CANCELARIEI NEGRUȚIU,”

— GHERLA — SZ.-UJVÁR. —

AMICUL FAMILIEI. Ziar beletistic și enciclopedic-literar cu ilustrații, Cursul XI. — Apare în 1 și 15 și a luni în număr de câte 1 1/2—2 1/2 côle cu ilustrații frumoase; și publică articlii social, poezii, nuvele, romanuri, suvenir de călătorii ș. a. — Mai departe tractează cestiuni literare și științifice, cu reflecțiuni la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune viața socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celorlalte populațiuni din patriă și străinătate; și prin umor dulce și satiră alasă nisuesce a face câte o oră plăcută familiei strivite de grijele vieții; și peste tot nisuesce a întinde tuturor indivizilor din familia o petecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl. pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plătiți și în timbre postali.

PREOTUL ROMÂN. Revistă bisericească, școlastică și literară. Cursul XIII. — Apare în broșuri lunare de câte 2 1/4—3 1/4 côle; și publică articlii din sfera tuturor științelor teologice și între acestia mulțime de predice pe dumineci, serbători și diverse ocaziuni, — mai departe studii pedagogice, didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl. — pentru România 10 franci — lei noi, plătiți și în bilete de bancă și în timbre postali.

A se adresa la „Cancelaria Negruțiu în Gherla — Szamosujvár, unde se mai află de vânzare și următoarele cărți:

Puterea amorului. Nuvelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Nuvelă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Nuvelă originală. — Continuarea nuvelei: „Idealul pierdut” — de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Fontana dorului. Nuvelă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codrenu craiului codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Elu trebuie să se însore. Nuvelă de Maria Schwartz traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda seu Nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoșu. Nuvelă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé, membru al academiei. franceze. Prețul 10 cr.

Barbu cobzarul. Nuvelă originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Hermann și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedia în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedia în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șuluțu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vinceti Nicora prof. gimnas. Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Unu volum de 102 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr. la) 60 cr.

Trandafiri și violele, poesii populare culese de Ioan Popu Reteganul. Unu volum din 14 côle. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petrosa seu Cloșca cu pul ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinesdu. Prețul 20 cr.

Apologiă. Discuțiuni filosofice și istorice maghiare privitoare la Romanii, invederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Sincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere invederită și apreată de Dr. Gregoriu Silași. (Opă completă) Broșura I. II. și III. Prețul broș. I. II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Tote trei impreună costau 1 fl. v. a.

Biblioteca Săteanului Român. Cartea I. II. III. IV. cuprinzându materi foarte interesante și amuzante. Prețul la tote patru 1 fl., câte una deosebită 30 cr.

Biblioteca familiei. Cartea I. cuprinde materi foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colecte de Recepte din economiă, industriă, comerț și chemiă, pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Economia pentru școlele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Indreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (pre-

parandial), a învățătorilor și a altor bărbați de școlă, de V. Gr. Borgovanu, profesor preparandial. Prețul unui esemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. În literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-unu opă, întocmită după lipsele școlilor noastre în măsura în care este acesta pentru aceea îl și recomandăm mai ales Directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesați.

Spiciure din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vas. Gr. Borgovanu. Prețul 15 cr.

Manual de Gramatică limbii române pentru școlile poporale în 3 cursuri de Maxim Popu profesor la gimnaziul din Năsăud. — Manualul acesta este aprobat prin înaltul Minister de cult și instrucțiune publică cu rescriptul de dato 26 Aprilie 1886 Nr. 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colectiune de versuri funebre, urmate de iertăciuni, epitafe ș. a. Prețul 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculării în școlă populară pentru învățători și preparanți. Broș. I. scrisă de Gavril Trifu, profesor preparandial. Prețul 80 cr.

Cele mai efine cărți de rugăciuni.

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericești foarte frumoși ilustrată. Prețul unui esemplar broșat 40 cr. legat 50 cr. legat în pânză 60 cr. legat mai fin 60, 80, 90 cr. 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărtică de rugăciuni și cântări bisericești — frumoși ilustrată pentru pruncii școlari de ambe secsele. Cu aprobarea jurisdicțiunii sup. bisericești. Prețul unui esemplar broșat 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărtică de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari de ambe secsele. Cu mai multe icône frumoși. Prețul unui esemplar trimis franco e 10 cr.; — 50 esemplare costau 3 fl.; 100 esempl. 5 fl.

Visul Prea Sântei Vergure Maria a Născătoarei de D-șeu urmat de mai multe rugăciuni frumoși. Cu mai multe icône frumoși. Prețul unui esemplar expedit franco e 10 cr.. 50 esemplare 3 fl., 100 esemplare 5 fl. v. a.

Epistolia D. N. Isus Christos. Prețul unui esemplar legat e 15 cr.